

ת"פ 45096/07/14 - מדינת ישראל נגד פנחס דזאנאשוילי

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 45096-07-14 מדינת ישראל נ' דזאנאשוילי

בפני בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פנחס דזאנאשוילי

הנאשם

ד"ר

כללי

הגאנס הבתה היא אישום המייחס לו עבירות של נהיגה פוחדת בניגוד לסעיף 338א(1) (לחוק העונשין התשל"ו 1977 ונהיגה בשכרות בניגוד לסעיף 3(3) לפקודת התעבורה נוסח חדש, התשכ"א 1961 על פי עבודת כחב אישום המתוקן) ביום 27.6.14 בעתה 04:05 בנה הגאנס ברכב החל בנסיעה מהירה לאחור תוך שנרשן למספר כלי רכב לטוט ממסלולם ולבלום, ונמלט מממקום עד אשר הגיע לחניה במרכז מסחרי ד' כבה את אורות הרכב והסתתר. בכך נהג בצורה רשלנית ונמחרת שיש בה כדי לסכן חיי אדם. באותן נסיבות נהג בהיותו שיכור שכגונפו נמצאו 645 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אורו נשף.

הסדר הטיעון

ביום 30.6.15 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הגאנס יודה בכתב האישום, ישלח לשירות המבחן על מנת שתקבל תסקיר בעניינו שיבחן בין היתר את שאלת ההרשעה. עמדת המאשימה היא להרשעה. הצדדים ישובו להדיבר לאחר התסקיר.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן הגיש לבית המשפט תסקיר אשר סקר הרקע האישי, המשפחתי והעברייני של הגאנס. שירות המבחן ציין כי הגאנס לקח אחריות לביצוע העבירות. מאבחון שנערך אין לגאנס בעיה בצריכת אלכוהול הדרושת התערבות טיפולית. שירות המבחן התרשם כי הגאנס מצוי בעומס רגשי בעקבות פטירת אביו, בעקבות פיטורי מעבודתו לאור המחויבויות הכספיות שחובצות עליו ועל רקע הצורך לדאוג לאימו ולאחיו הבכור אשר נפצע בראשו כתוצאה מתאונה. להערכת שירות המבחן העומס הרגשי בו מצוי עמד בבסיס ביצוע העבירות.

שירות המבחן ציין כי לגאנס רישום קודם ללא הרשעה משנת 2011 בגנן השכלת שוטר במילוי תפקידו, בינה בעניו צו של"צ בהיקף של 140 שעות. שירות המבחן המליץ לנצל הרשעת הגאנס, בשל היות הגאנס אדם צעיר אשר מסייע למשפחתו, ובשים לב שהרשעה תצמצם אפשרויות התעסוקה. שירות המבחן התרשם כי צו של"צ יהיה בו כדי להקטין סיכון להישנות ביצוע עבירות.

בתסקיר מיום 7.9.16 ציין שירות המבחן כי הגאנס החל לעבוד כעוזר מתקין דלתות פלדה. המעסיק טען מכתב לשירות המבחן לפיו הוא מחייב להעסיק עובדים ללא הרשעות פליליות ואם הגאנס יורשע יאלץ לפטר. שירות המבחן התרשם כי הגאנס משקיע מאמצים בתחום התעסוקתי, ועל מנת שלא לצמצם אפשרויות תעסוקה וברטר המשך העסקתו בתור מתקין דלתות, חזר על המלצתו להימנע מהרשעה והטלת ענישה בדמות של"צ.

טעוניה הצדדים לטעונו

ב"כ המאשימה הגישה רישום תעבורתי של הגאנס, חזרה על עמדת המאשימה להרשעה, ציינה כי הגאנס פגע בערך המוגן של שמירה על בטחון המשתמשים בדרך. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בטיעוניה וערתה להטיל על הגאנס מאסר שכול ירוצה בעבודת שירות מאסר מותנה, פסילה בת שנתיים, פסילה מותנית והתחייבות.

ב"כ הגאנס הסבירה את הרקע לביצוע העבירות. לדבריה במפגש קודם שהיה לגאנס עם שוטרים משנת 2008 הוא נעצר, לטענתה השוטרים הפליאו בו מכות ובסופו של יום כתב האישום תוקן לקולא באופן שיוחסו לגאנס עבירות של הפרעה לטוטר, הנהיג ללא רישון נהיגה וולא תמורה. התיק הקודם הסתיים בשל"צ לא הרשעה. לטענתה זה הבסיס לפחד שלו מהשוטרים.

בחסך לארוע הנוכחי טענה ב"כ הגאנס כי גם הפעם הגאנס פחד. ב"כ הגאנס הגישה את הודעתה של הטסט, אלירן עדר (1b) אשר מציין כי לא הבינו שמדובר בשוטרים וברוח כי פחדו בשל המצב הבטחוני.

ב"כ הגאנס טענה אף את הודעות השוטרים (2/3) אשר מעדותם עולה כי חשדו שהגוסט מחזיק משהו ביד (סמים) והשתמשו בכח סביר כדי לבדוק זאת.

ב"כ הגאנס טענה כי התנהגותו של הגאנס לא נבעה מזלזול' הערכים המוגנים אלא מהפחד. ב"כ הגאנס הצביעה על חלקף הזמן מאז ביצוע העבירה (למעלה משנתיים וחצי).

ליפכך, לאור נסיבותיו האישיות ביקשה ב"כ הגאנס לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעה. לחלופין, לעשות שימוש בסמכות ולהפחית מפסילת המינימום הקבועה בחוק וזאת בשים לב שהגאנס זקוק לרישיונו על מנת לטפל באחיו שסובל ממחלת האפילפסיה.

דיון

מתחם העונש ההולם

עסקתן באירוע אחד ועל כן יקבע מתחם אחד לאירוע.

הערך המוגן שנפגע השמירה על שלומם ונטחונם של ציבור המשתמשים בדרך.

מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני, הסיכון שצער הגאנס למשתמשים בדרך הוא ברף הגבוה, אלא שבסופו של יום הסתיים האירוע ללא נפגעים בנוף או ברכוש.

בחזית **מדיניות הענישה הנוגתה** מאסר על במקרים דומים הטולו על נאשמים עונשים במעמד רחב, החל ממאסר מותנה ועד שנתיים ממאסר כמפורט להלן:

ת"פ (א-1) 56703-03-16 **מדינת ישראל נ' חמוסי**, נהיגה פוחדת רשלנית, תקיפת שוטר, הפרעה לטוטר ואי ציות למשור. 6 חודשי ע"ש.

ת"פ (טברגה) 11185-03-15 **מדינת ישראל נ' בנן**, נהיגה פוחדת ברכב, הפרעה לטוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישון וללא בטוח, חציית אור אדום וסטייה מנתיב הנסיעה, 4 חודשי ע"ש.

ת"פ (א-1) 1545/14 **סדר נ' מדינת ישראל** -נהיגה בפזיזות והכשלת שוטר. בבית משפט השלום נידון למע"ת. במחוז 5 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ת"פ (נצרת) 20722-03-14 **מדינת ישראל נ' סאמר עדוי**, נהיגה נמחרת - מע"ת.

ת"פ (נצרת) 42744-02-12 **מדינת ישראל נ' סאבר אבראהים** עבירות של מעשה פזיזות ורשלנות ונהיגת רכב ללא רישון. בית המשפט המחוזי קבע, כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות המקרה דנא נע בין מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל ונדר עליו 6 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי ופסילת רישון למשך 15 חודשים.

ת"פ (א-1) 42197-04-10 **מדינת ישראל נ' מור חן-**נהיגה פוחדת ללא ביטוח, בקלות ראש, ללא רישון וללא רישון בתוקף. הוארך מאסר מותנה. ת"פ (טברגה) 796/13 **עלאא רואש נ' מדינת ישראל**, נהיגה בפזיזות, הפרעה לטוטר, נהיגה בשכרות, אי ציות למרזור אדום, נהיגה ללא רישון נהיגה תקף וללא ביטוח - 15 ח' מאסר ו- 36 ח' פסילה, ערעורים לבית שמפט מחוזי ועלונו נדחו.

ת"פ (נצרת) 36491-09-12 **מדינת ישראל נ' עומר הייב**, הפרעה לטוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישון תקף ובזמן פסילה, מעשה פזיזות ורשלנות ואי מתן זכות קדימה. נקבע מתחם 7-20 חודשי מאסר בפועל ונגזרו 18 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (א-1) 49795-05-12 **מדינת ישראל נ' מחדד שעאבנה** - מעשה פזיזות ורשלנות, הכשלת שוטר, סטייה מנתיב ושיבוש מהלכי משפט - נדון ל- 6 ח' מאסר בעבודות שירות, 18 ח' פסילה, פסילה מותנית ומבחן. ת"פ (נצרת) 12-02-12 **מדינת ישראל נ' מחמוד מדובה**, מעשה פזיזות ורשלנות ועבירות של מעשי פזיזות ורשלנות, סטייה מנתיב, עקיפה כשהדרך לא פנויה, עקיפה תוך קו הפרדה רצוף והפרעה לטוטר במילוי תפקידו. נקבע מתחם בין 6-24 חודשי מאסר בפועל ונגזרו עליו 14 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 8116/10 **אבו עעאר נ' מדינת ישראל** -הורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות, הייק בדרך והעלבת עובד ציבור. נידון ל- 15 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

ע"פ 078/10 **אלסלימה אסומה נ' מדינת ישראל**, נהיגה בפזיזות, הכשלת שוטר אי ציות למשור ונהיגה במהירות מופרזת. 18 ח' מאסר ו- 11 ח' פסילה. הערעור נדחה.

תק"פ 8704/08 **ממי הייב נ' מדינת ישראל** עבירות של הכשלת שוטר בשכרות, אי ציות למרזור שוטר, אי ציות להוראת שוטר, איומים ומעשה פזיזות ורשלנות ברכב. בית המשפט המחוזי גזר 12 חודשי מאסר , הערעור נדחה.

ת"פ (א-1) 3001/07 **מדינת ישראל נ' תמיר גורי-**עבירה של מעשה פזיזות ורשלנות, הפרעה לטוטר בשעת מילוי תפקידו, החזקת סכין שלא כדין, החזקת סם מסוכן לשימוש עצמי. מע"ת ושל"צ.

בשאלת נסיבות הקשורות לביצוע העבירה, יש לנתת את הדעת כי לא קדם תכנון מוקדם לביצוע העבירות, האירוע לא המשך נר, לא היו נפגעים בנוף או ברכוש, האירוע התרחש בשעת בוקר מוקדמת (04:05). לקחת בחשבון כי בנוסף להגנת המרשעה מפר את הכלל, בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

לאור כל האמור אין קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירות בנוסבות תיק דנא זה נע ממאסר מותנה ועד לשנת מאסר בפועל.

שאלת ההרשעה

הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

בני"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת דתן מייחסת כי מי שהובא לדון ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו ביה, דווקא למקרים מיוחדים יוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צורך ממש להיגנת המרשעה מפר את הכלל, בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

כלל שהעבירה תמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחדת, בשל הצורך "להסביע חוחרם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מפר הסך מן המחתייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 92/96 **מדינת ישראל נ' כהן**).

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים יוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער נכבד ובלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית

בנאשם האינדיבידואלי לבין חזרתה על ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בני"פ 2083/96 **כחב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטרב שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיוקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיוקום הגאנס. הנטל לשכנע את בית המשפט ששיוקולי השיוקום גוברים, מוטל על הגאנס.

ישנם ההכחשים האמורים במקרה דגן, מעלה כי לא ניתן להורות על הימנעות מהרשעת הגאנס בדין. כאמור, הימנעות מהרשעה על פי ההלכות שמורה למקרים חריגים מיוחדים יוצאי דופן.

הימנעות מהרשעה של מצי שלחובתו כבר רישום קודם ללא הרשעה, מהשפיע האחרונות, שמורה למקרים הנדירים שבחריגים. ענישו של הגאנס לא למקרה הימנעות מהרשעה, בפרט כשלחובתו רישום קודם ללא הרשעה בנין עבירה קודמת של הכשלת שוטר.

נסיבות ביצוע העבירה אינן ברף הגבוהן, הגאנס נהג ברכב בהיותו שיכור, החל בנסיעה מהירה לאחור, תוך שגם למספר כלי רכב לטוט ממסלולם ולבלום, נמלט עם רכבו עד שגיעו לחניה, כבה את אורות הרכב והסתתר, בכך נהג באופן שעלול לסכן חיי אדם.

הגאנס לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע כי הרשעה תפגע בשיוקומו. לא שוכנעתי כי עבודתו כעוזר בהתקנת דלתות מחייבת בהכרח העדר רישום פלילי. גם אם מעת לעת מעסיקו של הגאנס נדרש להתקנת דלתות במקומות העדרושה העדר נעבי פלילי, אין הכרח שהדבר יביא לפיטוריו של הגאנס.

גם אם חילת ההרשעה הביא לפיטוריו של הגאנס, אין מדובר בפגיעה שעוצמתה בלתי נסבלת עד כדי הצדקה להימנע פעם נוספת מהרשעה עליו שכבר נעמד עימו חסד ונמנעו מהרשעתו בעקבות עבירה קודמת שביצע. אמנם שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הגאנס, עם זאת, על אף ההערכה הרבה לעבודתם של הגורמים המבקשים, תסקיר שירות המבחן עליו נעשה בהנחה של נהיגה פוחדת מכוון עבודה. בר"ע 9118/12 **אלנסטרד פרינן נ' מדינת ישראל** קבע בני המשפט העליון כי:

"הלכה מורשת היא כי בית המשפט אינו יכול להמלצות שירות המבחן, ששיוקוליו אינם זהים, בהכרח, לשיוקוליו בית המשפט, שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה לתת דעתו לשיוקולים הכלליים של התיך הפלילי, וביניהם לעניינים ששירות מבחן אינו מופקד עליהם...."

(ראו גם ע"פ 1170/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל**; ית"פ 8344/15 **מאמיד נ' מדינת ישראל**; ית"פ 9044/11 **מדינת ישראל נ' אלמליח**, ע"פ 3472/11 **פלוגי נ' מדינת ישראל**) לאור האמור אין קובעת כי אין הצדקה להורות על ביטול ההרשעה.

בבואי למצור את עונשו של הגאנס בתוך מתחם העונש ההולם:

זקפתי לזכונתו של הגאנס את העובדה שבכור להודות ולקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה.

לקחתי בחשבון את רישומו הקודם של הגאנס ללא הרשעה בעבירה של הכשלת שוטר.

לקחתי בחשבון את עבדו התעבורתי של הגאנס. הגאנס נהרג משנת 1998, לחובתו 3 הרשעות ישנות סגנו ברירת ברירת משפט, מהרף הקל. עברו אנו מכבדי כללי יחסית לותק הנהיגה.

לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הגאנס, את דבריו כי יכול וכתוצאה מההרשעה עלול להיות מופטר ויתקשה במציאת מקום עבודה.

לקחתי בחשבון את השפעת העונש על לב משפחתו של הגאנס, את העובדה שהוא מטפל באחיו הבכור, אשר נפגע כתוצאה מתאונה, ולשם כך זקוק לרישיונו.

לקחתי בחשבון כי חילוף למעלה משנתיים וחצי ממועד ביצוע העבירות.

לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי הגאנס עושה מאמץ לנהל אורח חיים נורמטיבי וכי הסיכון להישנות עבירות נמוך ואת המלצתו להימנע מהרשעות. לאור כל האמור לעיל, מצאיתי הצדקה לגזור את עונשו של הגאנס ברף התחנות של מתחם העונש ההולם.

לא מצאיתי לנכון להיעתר לבקשת ב"כ הגאנס להסתפק בתקופה פסילה של 3 חודשים.

בר"ע 2829/13 **מור מורואיל נ' מ"י**, אמר כבוד ה"ש שהם:

"לגופו של עניין, מן הראוי לחזור על דברים שנאמרו על-ידי לא אחת, כי נהיגה בשכרות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסכן את שלום הציבור ופוגע בבטיחונו. אשר על כן, מדיניות הענישה לעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בתגובה שיכורים - תהא רמת האלכוהול בדמם, תהא אחר ... אשר על כן, לא בכדי חבר המחוקק להגביל את שיוקול דעתו על בית-המשפט, בקובעו בסעיף 39 לפקודת התעבורה עונש פסילה מינימלי, בגין הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות".

בוודאי ששורת האחריות לתקופה הצרה, שכבריותו שיכור נהג הגאנס בצורה רשלנית ונמחרת טיכן לכל רכב נוספים.

לפיכך משנת הדיון, רק בשל העובדה שהגאנס לקח אחריות מלאה בהזדמנות ראשונה, בשל נסיבותיו המיוחדות של הגאנס, אשר זקוק לרישיונו על מנת לטפל באחיו, ועל רקע עברו התעבורתי שאינו מכבדי כלל על פני תוקם של 19 שנות נהיגה, אעשה שימוש בסמכותי ואפחית מתקופת פסילת המינימום הקבועה בחוק, תוך איזון ותמחיל הענישה ברכיב ענישתי בדמות של"צ בהיקף נרחב.

ליפכך, מצאיתי לנכון ולמידתי להטיל על הגאנס את העונשים הבאים:

א. **חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והגאנס יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירה מהעבירות בהן הורשעו או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.**

ב. הגאנס יוחסו על התחייבות כספית בסך 3,000 על להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.

ג. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישון נהיגה לתקופה של 360 יום. לבקשת ב"כ הגאנס ועל מנת לאפשר לגאנס להסגיר את הפיטולים הנדרשים לבנו, אעקב את מועד תחילת רציפו הפסילה.

הפסילה בפועל תחל לא אחרת מיום 1.7.17, ועל הגאנס להפקיד רישון נהיגה במזכירות בית המשפט השלום בקריאת גול לא יאחזר משעה 13:00 אאוות מועד. **מוטב לגאנס שהוא חייב להפקיד את רישונו הנהיגה במזכירות בית המשפט. לא יופקד הגאנס. הוא יחשב כפסול מלנהוג מיום 1.7.17 ארן הפסילה לא תימנה ולכן לא הסתיים.**

ד. פסילה מלהחזיק ומלקבל רישון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהגאנס לא יעבור עבירות בהן הורשע.

ה. הנני מטילה על הגאנס צו לביצוע 250 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך 18 חודשים.

השל"צ יבוצע במתח"ס "טנג א" ה" שאדווד' בהתאם לתכיפת שגובשה על ידי שירות המבחן ובשיוקוז שירות המבחן.

אם יתעורר צורך בשנינו מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הגאנס מוחרר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לנצלנו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ח, 15/02/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - © verdicts.co.il

